

RECHTBANK AMSTERDAM

Civiel recht

Zaaknummers:

C/13/759630 / HA ZA 24-1257 (zaak A) en C/13/758723 / HA ZA 24-1183 (zaak B)

Vonnis van 23 juli 2025

in zaak A van

MODERN ENTERTAINMENT B.V.,

te [REDACTED]

eisende partij in het incident en in de hoofdzaak, gedaagde in het verzet,

hierna te noemen: ME,

advocaat: mr. R. van Dongen,

tegen

gedaagde

te [REDACTED] (Spanje),

gedaagde partij in het incident en in de hoofdzaak, eiser in het verzet,

hierna te noemen: gedaagde

advocaat: mr. M. Russchen.

in zaak B van

1. MODERN ENTERTAINMENT B.V.,

te [REDACTED]

2. [REDACTED]

te [REDACTED]

hierna te noemen: (G.) [REDACTED]

3. [REDACTED]

te [REDACTED]

hierna te noemen: M. [REDACTED]

eisende partijen in het incident en in de hoofdzaak, gedaagden in het verzet,

hierna samen te noemen: ME en [REDACTED]

advocaat: mr. Van Dongen,

tegen

gedaagde

te [REDACTED] (Spanje),

gedaagde partij in het incident en in de hoofdzaak, eiser in het verzet,

advocaat: mr. Russchen.

1. Waar deze zaken over gaan

1.1. Dit zijn twee zaken tussen ME en **gedaagde** partijen uit de muziekindustrie die betrokken zijn geweest bij de carrière van de Noorse zangeres **gedaagde**. In beide zaken eist ME zowel een voorlopige maatregel (het incident) als schadevergoeding wegens onrechtmatig handelen (de hoofdzaak).

1.2. In zaak A keert ME zich tegen het feit dat **gedaagde** bepaalde muziekopnames van **gedaagde** de zogenoemde HH-catalogus, exploiteert. Volgens ME is deze exploitatie onrechtmatig omdat ME de rechthebbende op de catalogus is, maar dit weerlegt **gedaagde** gemotiveerd. De rechtbank geeft ME in deze zaak daarom geen gelijk.

1.3. In zaak B gaat het om bepaalde uitlatingen van **gedaagde** waarin hij ME en **gedaagde** beschuldigt van oplichting en fraude en van het niet betalen van artiesten en advocaten. Volgens ME en **gedaagde** zijn deze uitlatingen onrechtmatig. **gedaagde** spreekt dit ook tegen, maar doet dat in dit geval onvoldoende. De rechtbank geeft ME en **gedaagde** in deze zaak daarom wel gelijk. De schade kan nu nog niet worden bepaald, dit zal moeten gebeuren in een aparte procedure.

2. De procedure

2.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de beide vonnissen in incident van 15 januari 2025 (in zaak A en in zaak B), waarin de rechtbank zich bevoegd heeft verklaard en de zaken op de rol zijn gevoegd,
- de beide tussenvonnissen van 12 februari 2025 (in zaak A en in zaak B), waarin een mondelinge behandeling is bepaald,
- het verkorte proces-verbaal van de mondelinge behandeling van 27 mei 2025 en de daarin genoemde stukken.

3. De feiten

In zaak A en zaak B

3.1. ME exploiteert muziekwerken van verschillende internationale artiesten. **gedaagde** en zijn vrouw zijn bestuurders van ME. Tallin Music Service AS (hierna: TMS), later genoemd Target Music Group AS (hierna: TMG) was een vennootschap van **gedaagde** in Estland. PCA Holding BV (hierna: PCA) is de holdingvennootschap van **gedaagde**.

3.2. **gedaagde** is in een vroeg stadium als producent betrokken geweest bij de carrière van **gedaagde** in zijn hoedanigheid van bestuurder van de Noorse vennootschap Showtime Records AS (hierna: Showtime).

In zaak A

De HH-catalogus

3.3. In een artiestenovereenkomst gedateerd 11 december 2001 tussen [REDACTED] en Showtime staat dat Showtime de exclusieve rechten verkrijgt voor de muziekopnamen van [REDACTED] gedurende de contractperiode (hierna: de *back catalogue*).

3.4. Op 4 oktober 2004 is Showtime failliet verklaard.

3.5. In een artiestenovereenkomst gedateerd 2 juni 2005 tussen TMS en [REDACTED] staat dat TMS de exclusieve rechten verkrijgt voor de vanaf dat moment gedurende de contractperiode te produceren muziekopnamen van [REDACTED]. Deze opnamen tezamen met de back catalogue worden hierna aangeduid als: de HH-catalogus.

3.6. In een aanvullende artiestenovereenkomst van 30 november 2006 tussen TMS en [REDACTED] staat dat [REDACTED] haar *right of first refusal* voor de verkoop van de back catalogue - uit hoofde van artikel 24 van de artiestenovereenkomst met Showtime - overdraagt aan TMS.

3.7. In een overeenkomst gedateerd 28 maart 2008 tussen TMS en de curator in het faillissement van Showtime staat dat de curator de rechten op de back catalogue uit het faillissement overdraagt aan TMS.

3.8. In een overeenkomst gedateerd 28 september 2009 staat dat TMS - inmiddels TMG geheten - en [REDACTED] een overeenkomst sluiten over de overdracht van haar complete catalogus, waaronder de HH-catalogus, aan [REDACTED].

3.9. In een verkoopovereenkomst van 1 augustus 2022 tussen G. en M. [REDACTED] en PCA staat dat G. en M. [REDACTED] de immateriële eigendomsrechten op hun complete catalogus, waaronder de HH-catalogus, verkopen aan PCA.

3.10. In een verkoopovereenkomst van 1 augustus 2022 staat dat PCA de immateriële eigendomsrechten op haar complete catalogus, waaronder de HH-catalogus, verkoopt aan ME.

3.11. Sinds 2018 heeft [REDACTED] althans Skaidi Music PLT Ltd (Skaidi) de HH-catalogus geëxploiteerd. Eerst gebeurde dit alleen via YouTube, daarna via Spotify en Deezer, en vanaf 2023 ook via Amazon Music en Apple Music.

In zaak A en zaak B

3.12. Sinds 17 december 2022 heeft [REDACTED] uitslatingen gedaan over de bestuurders van ME ([REDACTED] en zijn vrouw) in e-mails aan onder meer:

- het Engelse advocatenkantoor Lee & Thompson,
- (voormalig) muziekdistributeur van ME genaamd Believe Music,
- muziekdistributeur van [REDACTED] genaamd The Orchard,
- muziekdistributeur IndigoBoom,
- de huidige raadsman van ME,
- de Noorse raadsman van ME,
- de Noorse politie,
- andere (internationaal bekende) artiesten voor wie ME muziek beheert en/of exploiteert,
- Independent IP B.V. handelend onder de naam FUGA, de huidige muziekdistributeur van ME.

In deze e-mailberichten heeft [gedaagde] onder andere bericht dat ME niet de rechthebbende is op de HH-catalogus en heeft hij ME c.s. beschuldigd van onder andere fraude en belastingontduiking.

4. Het geschil

4.1. De vorderingen in beide zaken zijn opgenomen in de bijlage bij dit vonnis, en worden hierna zeer beknopt weergegeven.

In zaak A

4.2. ME vordert

In het incident:

- een gebod aan [gedaagde] om te staken met het doen van uitlatingen waarin hij beweert dat de HH-catalogus niet de eigendom is van ME, maar van hem;

In de hoofdzaak:

- een verklaring voor recht dat [gedaagde] onrechtmatig heeft gehandeld jegens ME: door de HH-catalogus zonder toestemming van ME te exploiteren via digitale platforms (vordering C), en door het doen van uitlatingen waarin hij beweert dat ME niet de eigenaar van de HH-catalogus zou zijn (vordering D) en een bevel om te staken met het doen van deze uitlatingen (vordering E, met dwangsom, vordering I) en met de exploitatie van de HH-catalogus (vorderingen F en G) en met bevel om een financieel overzicht van inkomsten van de exploitatie te verstrekken (vordering H);
- betaling van achtereenvolgens € 2.263,52, € 32.594,58,- en € 25.000,- als voorschot op vermogensschade als gevolg van gemiste exploitatie-inkomsten (vordering J) en van inbreuk op haar naburige rechten (vordering K) en als voorschot op immateriële schade (vordering L).

In zaak B

4.3. ME en [] vorderen na wijziging van eis

In het incident:

- een gebod aan [gedaagde] om te staken met het doen van onrechtmatige uitlatingen jegens ME en []

In de hoofdzaak:

- een verklaring voor recht dat [gedaagde] onrechtmatig heeft gehandeld jegens ME en [] middels zijn onrechtmatige uitlatingen (vordering A) en een bevel deze uitlatingen te staken (vordering B, met dwangsom, vordering G), en een verklaring voor recht dat [gedaagde] aansprakelijk is voor de schade (vordering C);
- vergoeding van de materiële schade van € 70.000 en € 25.000 (vorderingen D en E);

- een rectificatie door **gedaagde** van zijn onrechtmatige uitlatingen (vordering F, met dwangsom, vordering G).

4.4. Nadat **gedaagde** in beide zaken bij verstek was veroordeeld, heeft hij tijdig verzet ingesteld en alsnog verweer gevoerd. **gedaagde** verzoekt de rechtbank hem te ontheffen van de veroordelingen en de vorderingen alsnog af te wijzen, met veroordeling van ME in de proceskosten.

5. De beoordeling

Rechtsmacht

zaak A

5.1. In zaak A heeft de rechtbank in het incident geoordeeld dat de Nederlandse rechter bevoegd is om te oordelen over alle ingestelde vorderingen, behalve

- vorderingen A en B,
- vorderingen C en F t/m L, voor zover de schade niet is veroorzaakt in Nederland.

Zaak B

5.2. In zaak B heeft de rechtbank in het incident geoordeeld dat de Nederlandse rechter bevoegd is om te oordelen over alle ingestelde vorderingen.

Toepasselijk recht

5.3. Vastgesteld moet worden welk recht van toepassing is op de ingestelde vorderingen.

Zaak A

5.4. In zaak A gaat het om vorderingen uit onrechtmatige daad gepleegd in de periode vanaf 2018, bestaande uit:

- 1) een inbreuk op naburige rechten, en
- 2) een schending van de eer en goede naam van ME.

5.5. Voor de eerste vorderingen wordt de vraag naar het toepasselijk recht beantwoord aan de hand van Rome II¹ en de Berner Conventie². Hieruit vloeit voort dat het Nederlands recht van toepassing is. Dit volgt namelijk uit artikel 5 lid 1 van de Berner Conventie (specifiek voor auteursrechten) en artikel 8 lid 1 Rome II (voor overige IE-vorderingen), omdat Nederland het land is waar de bescherming van de rechten wordt gevorderd.

5.6. Voor de tweede vorderingen wordt de vraag naar het toepasselijk recht eveneens beantwoord aan de hand van Rome II in verbinding met artikel 10:159 Burgerlijk Wetboek (BW). Rome II sluit in artikel 1 lid 2, aanhef en onder g, van haar toepassingsgebied (onder meer) uit “niet-contractuele verbintenissen die voortvloeien uit een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer of op de persoonlijkheidsrechten, waaronder begrepen smaad”. Op 1 januari 2012 is artikel 10:159 BW in werking getreden. Dit artikel bepaalt: “Op

¹ de Verordening (EG) nr. 864/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 11 juli 2007 betreffende het recht dat van toepassing is op niet-contractuele verbintenissen (Rome II).

² Berner Conventie voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst (Berner Conventie).

verbintenissen die buiten de werkingssfeer van [Rome II] en de terzake geldende verdragen vallen en die als onrechtmatige daad kunnen worden aangemerkt, zijn de bepalingen van [Rome II] van overeenkomstige toepassing (...).”

5.7. Artikel 4 lid 1 Rome II luidt als volgt:

“Tenzij in deze verordening anders bepaald, is het recht dat van toepassing is op een onrechtmatige daad het recht van het land waar de schade zich voordoet, ongeacht in welk land de schadeveroorzakende gebeurtenis zich heeft voorgedaan en ongeacht in welke landen de indirecte gevolgen van die gebeurtenis zich voordoen.”

Op grond van deze regel is Nederlands recht van toepassing op deze vorderingen.

5.8. De toepasselijkheid van het Nederlands recht staat overigens tussen partijen niet ter discussie.

5.9. Het toepasselijk recht op bepaalde deelonderwerpen uit het debat van partijen, waaronder de geldigheid van specifieke overeenkomsten, zal indien nodig bij die deelonderwerpen worden behandeld.

Zaak B

5.10. In zaak B gaat het om vorderingen uit onrechtmatige daad in de periode vanaf 2022, bestaande uit een schending van de eer en goede naam van ME en [REDACTED]

5.11. Voor deze vorderingen geldt hetzelfde als hiervoor is overwogen in rov. 5.6 en 5.7. Op grond daarvan is Nederlands recht van toepassing op deze vorderingen.

Inhoudelijke beoordeling

In zaak A (in het incident en in de hoofdzaak)

5.12. Tussen partijen is in de eerste plaats in geschil wie de rechthebbende is van de (naburige) rechten op de geluidsopnamen van de Noorse zangeres [REDACTED] (de HH-catalogus).

5.13. Blijkens artikel 9 Wet op de naburige rechten (Wnr) geschiedt de levering, vereist voor een gehele of gedeeltelijke overdracht, door een daartoe bestemde akte. De overdracht omvat alleen die bevoegdheden waarvan dit in de akte is vermeld, of uit de aard of strekking van de titel noodzakelijk voortvloeit.

5.14. Bij al haar vorderingen neemt ME tot uitgangspunt dat zij beschikt over de naburige rechten op de HH-catalogus. Vastgesteld moet worden of dit inderdaad zo is, en dus of deze rechten rechtsgeldig, al dan niet via tussenschakels, aan ME zijn overgedragen (*chain of title*). ME heeft een chain of title met betrekking tot deze catalogus gesteld (zie onder 3.3 t/m 3.11). Daarvan maakt onder andere een overeenkomst van TMG met [REDACTED] van 28 september 2009 deel uit.

5.15. [REDACTED] heeft de chain of title uitvoerig betwist. In dat kader heeft hij onder meer weersproken dat TMG in september 2009 de rechten aan [REDACTED] heeft overgedragen. Daartoe heeft hij het volgende aangevoerd:

- de overdracht van de naburige rechten op de HH-catalogus was niet mogelijk doordat deze rechten in 2008 al voor 50% waren overgedragen aan J.G.S. Skivdistribution AB (JGS), een vennootschap van [REDACTED] tegen betaling van NOK 62.500, zoals kan blijken uit de verklaring van [REDACTED] (productie 26), een concept-overeenkomst tussen TMG en JGS gedateerd juni 2008 (productie 18), en een aan de betaling gerelateerde overboeking van NOK 73.750 op 15 juni 2008 aan TMS (productie 26);

- het voorgaande heeft [REDACTED] bevestigd in een e-mail van 13 november 2009 aan [REDACTED] waarin hij meedeelt: "[REDACTED] is owned together with JGS 50 ^ 50 (..)" (productie 22). Het gedeeld eigendom wordt nogmaals bevestigd in een concept letter of intent van 31 maart 2010 (productie 19). In de considerans daarvan staat: "TMG holds certain rights to music productions related to the artists [REDACTED] (...). These are co-owned with a company belonging to [REDACTED]";

- er zijn twee versies van deze overeenkomst: de versie die ME in het geding heeft gebracht en de versie die de Engelse advocaat van [REDACTED] aan [REDACTED] heeft opgestuurd. De versie waarop ME zich beroept is op drie plaatsen ondertekend door [REDACTED] namens TMG, en handschrift-expert [REDACTED] heeft deze ondertekening onderzocht, en daarover gerapporteerd bij rapport van 13 juni 2023 dat de handtekeningen identiek zijn en niet afzonderlijk kunnen zijn gezet;

- in de artiestenovereenkomst tussen [REDACTED] en Showtime staat dat bij een overdracht van de naburige rechten, de verkrijgende partij schriftelijk aan [REDACTED] zal bevestigen dat die de verplichtingen jegens [REDACTED] die voortvloeien uit de overeenkomst zal nakomen. [REDACTED] heeft nooit een dergelijke schriftelijke bevestiging ontvangen;

- de feitelijke gedragingen van TMG wijzen niet op een overdracht. TMG heeft op 7 september 2009 nog een nieuw album van [REDACTED] uitgebracht. Het is vanuit economisch perspectief onlogisch althans ongebruikelijk om een catalogus kort daarop over te dragen. TMG heeft bovendien de exploitatie van de HH-catalogus na 28 september 2009 gewoon voortgezet, zoals volgt uit de verklaring van [REDACTED] (productie 26);

- de rechtbank in Oslo heeft in 2012 in een geschil tussen TMG en de Noorse collectieve beheersorganisatie GRAMO geoordeeld dat TMG onvoldoende had aangetoond dat zij rechthebbende was van de catalogi waarop zij aanspraak maakte.

5.16. Met dit betoog heeft [REDACTED] gemotiveerd betwist dat TMG in 2009 de rechten op de HH-catalogus aan [REDACTED] heeft overgedragen. Gevraagd naar een reactie op dit betoog, heeft ME op zitting het volgende aangevoerd, namelijk:

- dat JGS tegenover betaling van NOK 62.500 niet 50% van de rechten heeft gekregen, maar een licentie voor de duur van driejaar;

- dat in de muziekwereld contracten voor een hele catalogus worden gesloten, maar ook voor alle afzonderlijke artiesten met meer dan 5 albums. Dat zou verklaren waarom er twee verschillende contracten zijn;

- dat de e-mail van [REDACTED] aan [REDACTED] van 13 november 2009 vals is;

- dat ME [REDACTED] heeft uitgekocht, en dat daarom een bevestiging als bedoeld in de overeenkomst met Showtime niet meer aan de orde was;
- dat de GRAMO-uitspraken geen betrekking hadden op de HH-catalogus.

5.17. Deze uiteenzetting van ME is onvoldoende om het evenwicht tussen de standpunten van partijen te herstellen. ME gaat niet op alle omstandigheden in en bovendien onderbouwt zij haar stellingen niet. Zo heeft ME geen enkele onderbouwing gegeven voor de stelling dat JGS een tijdelijke licentie in plaats van een deel van de rechten zou hebben verworven. Die stelling verhoudt zich ook niet tot de concept letter of intent van 31 maart 2010 en de e-mail van 13 november 2009, waarin [REDACTED] schrijft "[REDACTED] is owned together with JGS 50 A 50". De rechtbank ziet geen enkele aanwijzing dat dit een vals document zou zijn. Ook heeft ME niet toegelicht hoe de procedures tegen GRAMO (waarin TMG zich als rechthebbende presenteerde) zich verhouden tot de stellingname dat TMG in september 2009 haar complete catalogus (waaronder de HH-catalogus) aan [REDACTED] heeft overgedragen (randnummer 40 van de dagvaarding). Uit niets blijkt dat vanaf september 2009 [REDACTED] en niet TMG de exploitatie van de HH-catalogus ter hand heeft genomen.

5.18. Kortom, hetgeen door [REDACTED] is aangevoerd roept veel vragen op over de authenticiteit van de akte van 28 september 2009 en de rechtsgeldigheid van de gestelde overdracht. De reactie van ME roept alleen maar meer vragen op. ME heeft deze schakel van de door haar gestelde chain of title dan ook onvoldoende weten te onderbouwen, hetgeen zeker van een professionele partij actief in de muziekindustrie wel mag worden verwacht.

Conclusie

5.19. Uit het voorgaande vloeit voort dat het uitgangspunt van ME dat zij rechthebbende is van de naburige rechten op de HH-catalogus, niet is komen vast te staan. Omdat ME al haar vorderingen in het incident en in de hoofdzaak (zowel de eerste als de tweede vorderingen) op dit uitgangspunt baseert, kan het verstekvonnis niet in stand blijven en worden alle vorderingen alsnog afgewezen.

Proceskosten

5.20. [REDACTED] maakt aanspraak op vergoeding van de volledige proceskosten als bedoeld in artikel 1019h Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv). Hij heeft zijn kosten gespecificeerd op een bedrag van € 14.391,96 inclusief BTW en exclusief griffierecht. Van deze kosten ziet naar inschatting van [REDACTED] 10% op andere aspecten dan de handhaving van IE-rechten. Daarom vordert [REDACTED] vergoeding van 90% van de gemaakte proceskosten.

5.21. Om de redelijkheid en evenredigheid van de advocaatkosten te beoordelen, zoekt de rechtbank aansluiting bij de Indicatie-tarieven in IE-zaken (versie april 2017). Deze zaak moet worden aangemerkt als een normale bodemzaak (categorie II.a). Het bedrag waarop [REDACTED] aanspraak maakt blijft onder het maximale bedrag van € 17.500,-. De rechtbank ziet in de specifieke kenmerken van deze zaak geen aanleiding om het gevorderde bedrag naar boven of beneden bij te stellen. De rechtbank stelt de door [REDACTED] gemaakte advocatenkosten als bedoeld in artikel 1019h Rv dan ook vast op € 12.952,22 (90% van € 14.391,96). Het totaalbedrag is dan als volgt:

- griffierecht	€	1.325,00
- salaris advocaat	€	12.952,22
- nakosten	€	178,00 (plus de verhoging zoals vermeld in de beslissing)
Totaal	€	14.455,22

5.22. Gelet op de sterke verwevenheid ziet de rechtbank geen aanleiding voor een afzonderlijke beslissing over de proceskosten in het incident.

In zaak B (in de hoofdzaak)

5.23. In deze zaak B gaat het om de vraag of bepaalde uitlatingen van ^{gedaagde} waarin hij ^{gedaagde} beschuldigt van oplichting en fraude en van het niet betalen van artiesten en advocaten, onrechtmatig zijn. Het gaat om een reeks van 43 e-mails in de periode vanaf 17 december 2022 tot 3 augustus 2023, maar ook weer in 2024, aan verschillende partijen, waaronder partijen actief in de muziekindustrie en gelieerd aan ME, en daarnaast ook aan verschillende instanties. ^{gedaagde} erkent deze uitlatingen te hebben gedaan.

Toetsingskader

5.24. In deze zaak gaat om een botsing tussen twee fundamentele grondrechten: enerzijds het recht op vrijheid van meningsuiting dat ^{gedaagde} toekomt (artikel 10 lid 1 EVRM) en anderzijds het wettelijk verankerde belang van ME en ^{gedaagde} bij bescherming van hun eer, goede naam en reputatie en bescherming van hun persoonlijke levenssfeer (artikel 8 EVRM). Toewijzing van (een deel van de) vorderingen van ME en ^{gedaagde} zou een beperking inhouden van het grondrecht op vrijheid van meningsuiting van ^{gedaagde}. Dit is slechts mogelijk indien die beperking bij wet is voorzien en noodzakelijk is in een democratische samenleving, bijvoorbeeld ter bescherming van de goede naam of de rechten van anderen (artikel 10 lid 2 EVRM). Van een beperking die bij de wet is voorzien is sprake, wanneer de uitlatingen van ^{gedaagde} in de e-mails onrechtmatig zijn in de zin van artikel 6:162 Burgerlijk Wetboek (hierna: BW).

Bij de beantwoording van de vraag of dit het geval is, moet een belangenafweging worden gemaakt, die ertoe strekt om, met inachtneming van alle omstandigheden van het geval, na te gaan welk recht - het recht op vrije meningsuiting of het recht op bescherming van eer, goede naam en reputatie - in dit geval zwaarder weegt.

5.25. Welke van deze twee belangen het zwaarste weegt, hangt af van de omstandigheden van het geval. Volgens rechtspraak van de Hoge Raad kunnen onder meer de volgende omstandigheden bij de beoordeling van de (on)rechtmatigheid van een publicatie een rol spelen:

- de aard van de gepubliceerde verdenkingen en de ernst van de te verwachten gevolgen voor degene op wie die verdenkingen betrekking hebben;
- de ernst - gezien vanuit het algemeen belang - van de misstand die de publicatie aan de kaak beoogt te stellen;
- de mate waarin ten tijde van de publicatie de verdenkingen steun vonden in het toen beschikbare feitenmateriaal;
- de mate waarin degene op wie de publicatie is gericht een publiek figuur is, waarbij tevens van belang is welke functie hij heeft bekleed;

- eerder gedrag- van de betrokken persoon.

Deze opsomming is niet limitatief: alle relevante omstandigheden moeten worden meegewogen.

Onrechtmatige daad

5.26. Toepassing van de hiervoor weergegeven maatstaf leidt tot het volgende.

gedaagde heeft ernstige beschuldigingen (van oplichting, fraude, en wanbetaling) over geuit. De uitlatingen hadden kennelijk als doel ME en professioneel buitenspel te zetten, nu zij rechtstreeks aan vele zakelijke connecties uit de muziekwereld waren gericht en omdat de beschuldigingen zagen op de handel en wandel van ME en in die wereld. Dit is extra bezwaarlijk vanwege de ernst van de voor ME en te verwachten gevolgen van deze beschuldigingen. gedaagde was zich hiervan bewust.

5.27. Gelet op dit karakter van de uitlatingen is het aan gedaagde die de uitlatingen heeft gedaan om gemotiveerd te onderbouwen dat aan deze beschuldigingen een feitelijke basis ten grondslag ligt. Een dergelijke onderbouwing heeft gedaagde niet gegeven. Het artikel van 22 maart 2024 in het Noorse zakentijdschrift *Dagens Næringsliv* is onvoldoende, alleen al omdat dit artikel nog niet was verschenen toen gedaagde zijn uitlatingen deed. De verklaring van gedaagde ter zitting dat hij al zijn feiten op internet heeft verzameld, is veel te vaag en op geen enkele wijze verifieerbaar. Een andere of verdere onderbouwing heeft gedaagde niet gegeven.

5.28. Verder weegt de rechtbank mee dat de toon van de e-mailberichten grievend en intimiderend is. Hij noemt een “scammer” en een “crook”, er zou sprake zijn van “massive fraud” en distributeur Believe Music wordt gewaarschuwd dat zij in een “massive case” terecht zou kunnen komen door haar samenwerking met gedaagde. De rechtbank ziet hierin bevestigd dat het gedaagde er niet om te doen was om publiekelijk een vermeende misstand aan de kaak te stellen of om zijn standpunt in een zakelijk geschil te verdedigen, maar louter om de reputatie en de bedrijfsvoering van ME te schaden. Deze intentie blijkt ook uit een e-mail van 21 januari 2023 waarin gedaagde aan gedaagde schrijft dat zijn enige doel in 2023 is om de catalogus van ME offline te krijgen.

5.29. gedaagde heeft erop gewezen dat hij zijn uitlatingen heeft gedaan onder invloed van emoties over het zakelijk conflict met ME. Deze omstandigheid legt slechts beperkt gewicht in de schaal en weegt niet op tegen de hiervoor genoemde omstandigheden die nadrukkelijk in het nadeel van gedaagde meewegen.

Conclusie

5.30. Het voorgaande betekent dat de te maken belangenafweging in het nadeel van gedaagde uitvalt, en dus komt vast te staan dat gedaagde onrechtmatig heeft gehandeld door de uitlatingen te doen. De gevorderde daartoe strekkende verklaring voor recht (vordering A) wijst de rechtbank dan ook toe.

Staken onrechtmatige uitlatingen

5.31. Gelet op de ernst en de stelselmatigheid van de uitingen is de vordering tot het doen staken van deze beschuldigingen op zijn plaats en toewijsbaar. De rechtbank ziet aanleiding aan deze veroordeling een dwangsom te verbinden, zij het een lagere dan gevorderd.

Aansprakelijkheid voor schade

5.32. Nu ^{gedaagde} onrechtmatig heeft gehandeld jegens ME en ^{gedaagde} is hij aansprakelijk voor de schade, materieel en immaterieel, die ME en ^{gedaagde} daardoor hebben geleden.. De daartoe strekkende verklaring voor recht (vordering III) wijst de rechtbank dan ook toe.

Bepaling van de (omvang van de) schade

5.33. Over de vraag wat de (exacte) schade is als gevolg van dit onrechtmatige handelen van ^{gedaagde} (vorderingen D en E), en alle deelonderwerpen die daarbij een rol spelen, zoals causaliteit (toerekening), de aard en omvang van schade en eigen schuld, is nog onvoldoende debat gevoerd. Ook hier geldt dat volgens ME en ^{gedaagde} hun schade bestaat uit reputatieschade en financiële schade, en de mogelijkheid dat zij zulke schade hebben geleden is, mede gelet op het ontbreken van verweer op dit punt, aannemelijk. De rechtbank ziet aanleiding op deze vorderingen zo te beslissen, dat de zaak hiervoor naar de schadestaatprocedure wordt verwezen, opdat over de schade kan worden beslist.

Rectificatie

5.34. De gevorderde rectificatie (vordering F) wordt afgewezen. De rechtbank vindt rectificatie in dit geval niet passend. Toewijzing van deze vordering zou immers betekenen dat ^{gedaagde} gedwongen wordt om op eigen naam een bericht te versturen met de inhoud waarvan hij het zeer oneens is. Volgens de door ME geformuleerde concept-rectificatie zou ^{gedaagde} bovendien zijn excuses moeten maken aan alle ontvangers. Dit alles maakt te zeer inbreuk op het recht van ^{gedaagde} om niet tegen zijn zin bepaalde uitspraken te hoeven doen. De rechtbank vindt bovendien dat de belangen van ME en ^{gedaagde} voldoende zijn gediend door het toegewezen verbod (met dwangsom), de verklaring voor recht en de verwijzing naar de schadestaat.

in het incident

5.35. Omdat het gevorderde verbod in de hoofdzaak al wordt toegewezen, hebben ME en ^{gedaagde} geen belang meer bij hetzelfde verbod in de vorm van een voorlopige voorziening, zoals gevorderd in het incident.

5.36. De rechtbank wijst de vordering in het incident van ME en ^{gedaagde} daarom af.

Proceskosten

5.37. ^{gedaagde} is grotendeels in het ongelijk gesteld en moet daarom de proceskosten (inclusief nakosten) betalen. De proceskosten van ME en ^{gedaagde} worden begroot op:

- griffierecht	€	2.889,00	
- dagvaarding	€	136,72	
- salaris advocaat	€	2.428,00	(2 punten x €1.214,00)

- nakosten	€	178,00 (plus de verhoging zoals vermeld in de beslissing)
Totaal	€	5.631,72

5.38. Gelet op de sterke verwevenheid ziet de rechtbank geen aanleiding voor een afzonderlijke beslissing over de proceskosten in het incident.

Vernietiging verstekvonnis

5.39. Aangezien de beslissing op onderdelen anders luidt dan in het verstekvonnis van 4 september 2024, zal de rechtbank dat vonnis vernietigen en opnieuw op de vorderingen beslissen.

6. De beslissing

De rechtbank

in zaak A

6.1. vernietigt het door deze rechtbank op 25 september 2024 onder zaaknummer / rolnummer C/13/755865 HA ZA 24-958 gewezen verstekvonnis,

en opnieuw beslissend

In het incident en in de hoofdzaak

6.2. wijst de vorderingen af,

6.3. veroordeelt ME in de proceskosten in de zin van artikel 1019h Rv, die tot aan deze uitspraak aan de zijde van **gedaagde** zijn begroot op € 14.455,22, te betalen binnen veertien dagen na aanschrijving daartoe, te vermeerderen met € 92,00 plus de kosten van betekening als ME niet tijdig aan de veroordeling voldoet en het vonnis daarna wordt betekend,

6.4. verklaart het vonnis wat betreft de veroordeling onder 6.3 uitvoerbaar bij voorraad,

In zaak B

6.5. vernietigt het door deze rechtbank op 4 september 2024 onder zaaknummer / rolnummer C/13/755024 HA ZA 24-887 gewezen verstekvonnis,

en opnieuw beslissend

In het incident

6.6. wijst het gevorderde af,

In de hoofdzaak

- 6.7. verklaart voor recht dat **gedaagde** onrechtmatig heeft gehandeld jegens ME en **gedaagde** middels zijn onrechtmatige uitlatingen,
- 6.8. beveelt **gedaagde** om met onmiddellijke ingang te staken en gestaakt te houden het (laten) doen van onrechtmatige uitlatingen over ME en **gedaagde** waarmee hun eer en goede naam wordt geschaad, op verbeurte van een dwangsom van € 1.000,-- per uitlating met een maximum van € 50.000,--,
- 6.9. verklaart voor recht dat **gedaagde** aansprakelijk is voor de schade die ME en **gedaagde** hebben geleden als gevolg van het onrechtmatig handelen onder 6.7,
- 6.10. veroordeelt **gedaagde** tot vergoeding van deze schade, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet,

In het incident en in de hoofdzaak

- 6.11. veroordeelt **gedaagde** in de proceskosten van € 5.631,72, te betalen binnen veertien dagen na aanschrijving daartoe, te vermeerderen met € 92,00 plus de kosten van betekening als **gedaagde** niet tijdig aan de veroordelingen voldoet en het vonnis daarna wordt betekend,
- 6.12. wijst het meer of anders gevorderde af.
- 6.13. verklaart het vonnis wat betreft de veroordelingen onder 6.8 en 6.11 uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. T.T. Hylkema, rechter, en in het openbaar en in tegenwoordigheid van de griffier uitgesproken op 23 juli 2025.

UITGEGEVEN VOOR GROSSE

De griffier van de

rechtbank Amsterdam

Bijlage: de vorderingen

In zaak A

ME vordert bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad

In het incident

- i) **gedaagde** te gebieden om onmiddellijk te (doen) staken en gestaakt te (doen) houden het doen van uitlatingen, via welk medium dan ook, naar ME en derden waarin hij beweert dat de HH-catalogus niet de eigendom is van ME, maar van hem, dit op straffe van een dwangsom van € 2.000,— per uitlating en per dag dat de uitlating voortduurt;
- ii) **gedaagde** te veroordelen in de proceskosten van dit incident, te vermeerderen met de wettelijke rente.

In de hoofdzaak

- A) voor recht te verklaren dat ME exclusief naburig rechthebbende is op de HH catalogus; [rechtbank onbevoegd]
- B) voor recht te verklaren dat **gedaagde** noch enige aan hem gelieerde onderneming of entiteit rechthebbende is of enige rechten toekomt op de HH-catalogus; [rechtbank onbevoegd]
- C) voor recht te verklaren dat **gedaagde** onrechtmatig heeft gehandeld jegens ME door inbreuk te maken op de naburige rechten van ME door de opnamen van de HH-catalogus zonder toestemming van ME te (doen) exploiteren, te (doen) distribueren, te (doen) reproduceren en openbaar te (doen) maken, via ‘digitale service platforms en/of digitale platforms;
- D) voor recht te verklaren dat **gedaagde** onrechtmatig heeft gehandeld jegens ME door het doen van onrechtmatige uitlatingen naar eisers en derden waarin hij beweert dat ME niet de eigenaar van de HH-catalogus zou zijn;
- E) **gedaagde** te bevelen om onmiddellijk te staken en gestaakt te houden met het doen van onrechtmatige uitlatingen richting eiseres en derden waarin hij beweert dat ME niet de eigenaar van de HH-catalogus zou zijn;
- F) **gedaagde** te bevelen, binnen twee dagen na het vonnis, te (doen) staken en gestaakt te (doen) houden elk gebruik, waaronder maar niet beperkt tot elke reproductie-, synchronisatie- distributie- en/of exploitatiehandeling van (onderdelen van) de HH-catalogus, waaronder maar niet beperkt tot het (doen) distribueren van (onderdelen van) de HH-catalogus via de digitale service providers en/of digitale platforms en het (doen) vervaardigen van geluidsdragers met daarop vastgelegd (onderdelen van) de HH-catalogus;

-
- G) **gedaagde** te bevelen, binnen twee dagen na het vonnis, alle fysieke en/of digitale reproducties waarop (onderdelen van) de HH-catalogus zijn vastgelegd uit de handel te (doen) halen en/of het (doen) verwijderen van (onderdelen van) de digitale versies van de HH-catalogus;
- H) **gedaagde** te bevelen, binnen veertien dagen na het vonnis, aan ME te (doen) verstrekken een door een - door ME op kosten van **gedaagde** aan te wijzen - registeraccountant op de juistheid gecontroleerd en geaccordeerd financieel overzicht van alle inkomsten in verband met de exploitatie, distributie, openbaarmaking en/of reproductie van (fysieke) compilatie-cd('s) van de HH-catalogus en middels de exploitatie daarvan via digitale service platforms en/of digitale platforms;
- I) **gedaagde** te veroordelen tot betaling van een dwangsom van € 5.000,-- (zegge: vijfduizend euro), voor iedere dag dat **gedaagde** in strijd handelt met het gevorderde onder sub E, sub F, sub G en/of sub H;
- J) **gedaagde** te veroordelen om, binnen twee dagen na het vonnis, aan ME te betalen € 2.263,52,—, als voorschot op haar daadwerkelijk geleden en nog te lijden vermogensschade als gevolg van gemiste exploitatie-inkomsten, althans een schadebedrag op te maken bij staat, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 1 augustus 2023;
- K) **gedaagde** te veroordelen om, binnen twee dagen het vonnis, aan ME te betalen € 32.594,58,—, als voorschot op haar daadwerkelijk geleden en nog te lijden vermogensschade als gevolg van inbreuk op haar naburige rechten, althans een schadebedrag op te maken bij staat, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 1 januari 2018,
- L) **gedaagde** te veroordelen om, binnen twee dagen na het vonnis, aan ME te betalen € 25.000,-, als voorschot op haar daadwerkelijk geleden en nog te lijden immateriële schade, althans een schadebedrag op te maken bij staat, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 1 januari 2023,
- M) **gedaagde** op grond van artikel 1019h Rv te veroordelen om, binnen twee dagen na het vonnis, aan ME, te voldoen de door ME in deze gemaakte integrale gerechtelijke proceskosten die moeten worden toegerekend aan de IE (-gerelateerde) vorderingen van ME. Voor de overige kosten wordt een evenredig deel van het liquidatietarief toegepast; en
- N) **gedaagde** te veroordelen in de proceskosten, waarvoor uw rechtbank zo nodig een bevelschrift zal afgeven.

In zaak B

Me en **gedaagde** vorderen, na wijziging van eis, bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad

In het incident

- i) **gedaagde** te gebieden om onmiddellijk te staken en gestaakt te houden met het doen van onrechtmatige uitlatingen, via elk medium en naar iedere ontvanger, over eiseressen, op straffe van een dwangsom van € 5000,- per uitlating;
- ii) **gedaagde** te veroordelen in de proceskosten van dit incident vermeerderd met wettelijke rente;

In de hoofdzaak

- A) te verklaren voor recht dat gedaagde onrechtmatig heeft gehandeld jegens eiseressen middels zijn onrechtmatige uitlatingen;
- B) gedaagde te bevelen om met onmiddellijk ingang te (doen) staken en gestaakt te houden met het (laten) doen van onrechtmatige uitlatingen over eiseressen waarmee hun eer en goede naam wordt geschaad;
- C) te verklaren voor recht dat gedaagde aansprakelijk is voor de schade als gevolg van het onrechtmatig handelen als onder sub A en genoemd en gehouden is deze materiële en immateriële schade aan eiseressen te vergoeden;
- D) gedaagde te bevelen om binnen 5 werkdagen na het vonnis over te gaan tot betaling van de materieel geleden schade van € 70.000,-- ;
- E) gedaagde te bevelen om binnen 5 werkdagen na het vonnis over te gaan tot betaling van de materieel geleden schade van € 25.000,--;
- F) gedaagde te veroordelen gedurende 7 dagen en wel binnen 24 uur na betekening van het vonnis tot het per e-mail en via zijn e-mailadressen an.idberge@ahotnail.com en skaidimusic@hotmail.com verspreiden aan de ontvangers van zijn onrechtmatige uitlatingen een rectificatie, met de volgende tekst:

*"I, **gedaagde** hereby apologize for the e-mail messages I have circulated regarding Modern Entertainment, Gerard **gedaagde** and **gedaagde**. In distributing these messages, I have painted a false picture of Gerard and **gedaagde** by accusing them of criminal offenses and non-payment without evidence. I have also made insulting and hurtful statements about Gerard **gedaagde**. By making my statements, I impermissibly violated the reputation and good name of Modern Entertainment, Gerard **gedaagde** and **gedaagde**. The court has ruled I have therefore acted unlawfully towards them. By means of this e-mail, I am complying with the judgment.*

Sincerely,

gedaagde

- G) gedaagde te veroordelen tot het voldoen van een dwangsom van € 5.000 voor iedere dag dat gedaagde in strijd handelt met het gevorderde onder sub B en sub F, met een maximum van € 500.000,--;

- H) gedaagde te veroordelen in de proceskosten, waarvoor uw rechtbank zo nodig een bevelschrift zal afgeven.

Voor fotokopie conform het
origineel.

De griffier van de
rechterbank-Amsterdam

A handwritten signature in blue ink, consisting of several loops and strokes, positioned below the text.